

Posudek bakalářské práce

Autor/ka práce: Martin Netočný
Název práce: Botanikova expanze

Posudek vedoucí/ho práce

Posudek oponenta/ky ●

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště):
Mgr. Josef Ledvina

Hodnocení obsahu a výsledné podoby diplomové práce (A/výborně – B/velmi dobře – C/dobře – D/dobře s výhradami – E/dostatečně – F/nedostatečně – nedoporučeno k obhajobě)

Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce.....B.....
Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu.....A.....
Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu.....A.....
Logičnost struktury práce, souvislost jejich kapitol.....A.....
Jazyková a stylistická úroveň práce.....A.....
Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přejaté pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě).....A.....
Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava.....A.....
Původnost práce, přínos k rozvoji oboru.....A.....

Celkové hodnocení bakalářské práce.....A.....

Slovní hodnocení bakalářské práce včetně otázek, k nimž se diplomant/ka musí při obhajobě vyjádřit:

Na práci Martina Netočného je třeba ocenit už samotnou volbu tématu. Spolku Křovinářů a postavě jeho zakladatele, svérázného botanika Jana Alberta Šturmy se dosud v akademické rovině nikdo nevěnoval, a Netočný se tak nemohl spokojit s parafrázováním již existujících zdrojů. Navíc, jakkoli může téma v působit v prvním momentě obskurně, práce čtenáře přesvědčuje o jeho relevanci. Křovináři jsou sice z hlediska současného umění okrajovým jevem, na druhé straně ale jejich aktivity velmi dobře korespondují s některými v současném umění hojně reflektovanými problémy a otázkami. Křovinářské odmítání tradičního hodnotového upřednostňování „panenské přírody“ a jejich fascinace „nečistými“ a hybridními (post)industriálními biotopy by například bylo možné velmi dobře rámovat diskusemi na téma antropocénu; ke křovinářským igelitovým „oltářům“ v přírodě by pak šlo hledat analogie v umění objektu a instalace.

Netočný se nicméně touto cestou nevydává, fundamentem zkoumání se pro něj stala osobní setkání se samotným Šturmou, jím poskytnuté materiály a (v neposlední řadě) účast na jedné z křovinářských expedic do biotopů (post)industriální periferie. Metoda zúčastněného pozorování ústí v plastické a sugestivní líčení

křovinářských výprav, seancí a rituálů. Zřejmá je přitom autorova snaha prostředkovat čtenáři přímou, vtělenou a afektivně intenzivní zkušenost z „křovinaření“. Literárněji pojatá líčení ovšem v textu práce střídají komparativní pasáže. Netočný tak Křovinaře srovnává například s okruhem Křížovnické školy nebo undergroundovými skupinami Primitive Groups či Plastic People. V případě akce Házením míčů do průhonického rybníka Bořín spatřuje například podobnost v komunitním charakteru akce a důrazu na prožitek jejích účastníků.

Práce Martina Netočného je znamenitá, přesto se nabízí jedna připomínka obecnějšího charakteru. Netočný se v textu na několika místech poněkud sumárně a zkratkovitě vymezuje proti „metodologickým přístupům tvrdé vědy“ (s. 4) nebo „přežitým principům osvícenecké vědy 19. století“. Oproti přísnému vědci vyzdvihuje přístup empatického pozorovatele. Zvolená metoda má ovšem i svá úskalí a omezení. Největší nebezpečí, myslím, spočívá v konstrukci jakési imaginární nezkažené zkušenosti autentického „člena“ Křovinaře, do které se pak pozorovatel snaží vcítit. Být součástí totiž nutně neznamená nedívat se kriticky či distancovaně. V té souvislosti by například mohly být zajímavé i zkušenosti ex-křovinařů a lidí, kteří se křovinařství dotkli jen příležitostně.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení A.

Otázky:

Kdo všechno se vedle Jana Alberta Šturmy účastnil a účastní křovinářských akcí?

Datum: 31. 7. 2018

Podpis: